

סטון הכפר

שנת לימודים פורייה עתתאירים וטיטרי האנים
וברכת שנה טובה לכל התושבים !

איטיון 91
אזוסט 2020

נספחון היז"ר

ברכה לתחילת הלימודים ולראש השנה

בצל מגפת הקורונה, שנת הלימודים נפתחת השנה במתכונת שונה מהרגיל.

בשם חברי הוועד ובשמי, מאחל לכל התלמידים ולילדי הגנים

שנה מבורכת בעשייה, הגשמה, השראה ויצירתיות והכי חשוב הרבה בריאות !

ולכל התושבים אנו מאחלים שנה טובה, שנת שלוה ובריאות איתנה !

נסוּחַן הַמַּלְכִיר

לְהַטֵּן מַסְפֵּר סֵדְרוֹנִים:

פּחֵי אִשְׁפָּה – חוֹק עֶזֶר שֶׁל הַמוֹעֵצָה

פּחֵי אִשְׁפָּה שֶׁבִּבְתֵּים יִכּוּלִים לְהוֹת מִטְרָד עֵקֶב רִיחוֹת לֹא נְעִימִים הַיּוֹצֵאִים מֵהֶם, בְּעִיקָר כֶּשֶׁהֲפָחִים שְׁבוּרִים אִו סְדוּקִים. לְפִי חוֹק עֶזֶר שֶׁל הַמוֹעֵצָה הָאֶזְרוּרִית דְרוֹם הַשְּׂרֹן, בְּעַל פֶּח אִשְׁפָּה שֶׁהִפַּח שְׁלוֹ שְׁבוּר מַחֻיב לְהַחֲלִיפוֹ.

הַמוֹעֵצָה הָאֶזְרוּרִית תַּחֲלִיף פּחִים שְׁבוּרִים רַק לְתוֹשְׁבִים שֶׁשֶׁנֶּת הַיִּיצוֹר שֶׁל פֶּח אִשְׁפָּה שֶׁלֵּהֶם הִיא מִשְׁנַת 2016 וְאִילֶךְ.

תוֹשֵׁב שֵׁישׁ לוֹ פֶּח אִשְׁפָּה מִשְׁנַת יִיצוֹר שֶׁל עַד 2015 (כּוֹלֵל) וְהוּא שְׁבוּר, חַיִּיב לְקַנּוֹת פֶּח אִשְׁפָּה חֲדָשׁ עַל חֲשִׁבוֹנוֹ.

בְּחֻדֶשׁ הַקְּרוּב נִעְבּוֹר בִּישׁוּב וְתוֹשֵׁב שֶׁהִפַּח שְׁלוֹ שְׁבוּר יִקְבַּל מִכְתֵּב מִדְרוֹם הַשְּׂרֹן שֶׁעֲלִיו לְהַחֲלִיף אֶת הַפֶּח. תוֹשֵׁב שֵׁיִקְבַּל מִכְתֵּב וְלֹא יַחֲלִיף אֶת הַפֶּח בְּמִסְגֵּרַת הַזְּמַן הַנִּיתֵן, צְפוּי לְקַנֵּס.

חֲנִייה בִּישׁוּב

לְאַחֲרוֹנָה סַלְלָנוּ כְּבִישִׁים וּבִנִינוּ מִדְרָכוֹת חֲדָשׁוֹת בְּמִסְפֵּר רַחוּבוֹת. אִין לְהַחֲנוֹת עַל הַמִּדְרָכוֹת עִם כָּל גִּלְגָּלֵי הַרְכָּב. בְּרַחוּב הָאֶלוֹנִים הַחֲנִייה עַל הַמִּדְרָכוֹת הַחֲדָשׁוֹת מוֹתֵרַת עִם שְׁנֵי גִלְגָּלִים בְּלִבָּד וְכֶשֶׁהֲרָכָב חוֹנָה בְּכִיוּן הַתְּנוּעָה וְרַק בְּצַד הַמְזֻרְחֵי שֶׁל הַרְחוּב לְמַעַט לִיד בְּרִיכַת הַמַּיִם שֶׁם מוֹתֵרַת הַחֲנִייה בְּצַד הַמַּעֲרָבִי, עִם הַפְּנִים לְכִיוּן צוֹמַת הַבְּרוּשִׁים-הָאֶלוֹנִים. בְּרַחוּב הַכֶּרֶם הַחֲנִייה מוֹתֵרַת רַק בְּצַד דְרוֹם. אִין לְהַחֲנוֹת בְּצַד הַצְּפוּנִי (עַל הַמִּדְרָכָה הַחֲדָשָׁה).

כְּכֹלל, מִזְכִּירָה שֶׁהַחוֹק אוֹסֵר עַל חֲנִיית רְכָב בְּאֶדוֹם לְבָן.

זְרִיקַת קְרִטוֹנִים

בְּחֻדֶשׁ הָאַחֲרוֹן קְרִטוֹנִית הַיִּישׁוּב אִינָה עוֹמַדַת בְּעוֹמֵס הַקִּיִּים. מִיַּדֵּי יוֹם, בְּעִיקָר לְאַחַר סוּפֵי שְׁבוּעָה, אֲנוּ מוֹצֵאִים אֶת הַקְּרִטוֹנִיה מְלֵאָה מְעַבֵּר לְקִיבּוֹלַת שֶׁלָּה וְקְרִטוֹנִים זְרוּקִים בְּרַחֲבָה הַסְּמוּכָה. בְּנוֹסָף אֲנוּ מוֹצֵאִים קְרִטוֹנִים מְלֵאִים בְּפִסּוֹלַת וּבְקַלְקֵר. קְרִטוֹן שְׁמֵלָא בְּפִסּוֹלַת אִו בְּקַלְקֵר אִינוּ מִפּוֹנָה עִיי הַחֲבֵרָה הַמִּפְנָה.

אַמְנֵם אֲנוּ בְּתַקּוּפָה שֶׁל מְעַבְרֵי דִירוֹת, אוֹלָם אֲנוּ מְבַקְשִׁים מֵהַתוֹשְׁבִים לְשִׁים אֶת הַקְּרִטוֹנִים מְקוּפְלִים וּבְצוּרָה מְסוּדֵרַת כְּדִי לְמַנוּעַ אֶת הַמְרָאוֹת הַקְּשִׁים שֶׁל הַקְּרִטוֹנִיה.

אתגרים לצוות צח"י אמיר קין, יו"ר ועדת ביטחון

בכוונת הוועד המקומי לחדש את פעילותו של צוות צח"י (צוות חירום יישובי) ברמות השבים. מודל צוות צח"י נבנה ופותח מתוך מגמה להכשיר צוות התערבות יישובי המסוגל לקחת אחריות ויוזמה, לנהל בצורה מקצועית הגשת סיוע מיידי ככל הנדרש תוך הפעלת גורמי סיוע פנימיים וחיצוניים, אזוריים וארציים, מתוך מגמה לחזק את החוסן הקהילתי ואת יכולת ההתמודדות עם מצב משברי או מצב חירום של יחידים, משפחות והקהילה. צח"י הוקם בסביבות שנת 2000 עם פרוץ גל הפיגועים הקשים. כפי שאנחנו לומדים כיום ממשבר הקורונה, מצבים משבריים יכולים לנבוע מגורמים שונים: בריאותיים, כלכליים, ופגעי טבע. הניסיון מצביע על קשר הדוק בין התמודדות טובה בשעת חירום להערכות והכנה בשגרה.

אבני היסוד לצוות צח"י:

1. התכונות לתרחישי חירום שונים.
2. השענות על מתנדבים מתושבי הישוב.
3. תרגול וריענון הצוות.

תפקידי צח"י:

1. חלוקת תפקידים ברורה בין הגורמים הפועלים בקהילה.
2. הגדרת נוהלי העבודה.
3. פיתוח והעמקת ההיכרות בין חברי צח"י לבין צרכי הקהילה ומאפייניה.
4. יצירת רשת תמיכה קהילתית בין פרטים, משפחות וקבוצות.
5. פניה ותאום עם מוקדי מידע, סיוע ותמיכה והבאתם לידיעת הקהילה.

צוות החירום היישובי הינו צוות רב תחומי המחולק למספר צוותים:

1. בראש הצוות עומד ראש צח"י.
2. **צוות מטה** – ביצוע הערכת מצב, קבלת החלטות והעברת הוראות לצוותי החירום, קשר עם גורמים רלוונטיים (מועצה, משטרה ועוד).
3. **צוות ביטחון** - מהווה גורם מקשר בין צוות צח"י לבין מערך הביטחון וההצלה באזור ועם גורמי חוץ בכל הקשור לתיאום, הנחיות, מידע וסיוע לאוכלוסייה/קהילה.
4. **צוות רווחה** – טיפול בפרט, בנפגעים ומשפחותיהם ומתן תמיכה. קיום קשר עם מוסדות ומתקני אשפוז וסיוע למשפחות, סיוע בהודעה למשפחות הנפגעים.
5. **צוות חינוך תרבות ונוער** – טיפול בילדי היישוב ובנוער. הפעלת מסגרות חינוכיות ביישוב, פעילות תמיכה וסיוע אישי וקבוצתי. קשר עם מוסדות החינוך, עם ההורים ומחלקות החינוך והנוער במועצה האזורית. קשר עם תנועות הנוער.
6. **צוות הסברה ודוברות** – איסוף מידע, הסברה לתושבים על המצב, העברת הודעות לתושבים, הוצאת הודעות לתקשורת.
7. **צוות בריאות** – סיוע במיפוי דרכים וסיוע במתן מענה רפואי בשעת חירום. להגיש עזרה ראשונה לנפגעים בשלב התגובה המיידית לאחר קבלת הכשרה מתאימה. להוות חוליה מקשרת לגורמי רפואה חיצוניים.
8. **צוות לוגיסטיקה ותשתיות** – טיפול בצרכים חיוניים – מים, מזון, חשמל, תחבורה ועוד. תיקון ראשוני של נזקי רכוש לצורך המשך תפקוד של משפחות ביישוב, קישור לאגפי התפעול וההנדסה במועצה האזורית.

לצוות מתאימים אנשי תחזוקה, בעלי מקצוע, אנשי "הנדי מן", אנשים בעלי יכולת ארגון.

ההתנדבות כרוכה:

1. מפגש של כלל הצוות לצורך תיאום והדרכה.
2. מפגש/מפגשים של תתי הצוותים לשם הגדרת הנהלים, חלוקת התפקידים והגדרת צרכי הצטיידות ותרגול.
3. ריענון שנתי.

אשמח להיענותכם ומתן פרטי ההתקשרות הנוחים לכם: טלפון ואימייל.

במידת הצורך, אני זמין לענות על שאלות בטלפון 054-7885998 או במייל amir.cain@intel.com

הוועד המקומי מתכבד להזמין אתכם,
כמיטב המסורת
לטקס פתיחת התערוכה החמישית

פוטו יוסף: רמות השבים בעין המצלמה

והרמת כוסית לשנה החדשה

ביום שישי, 11.9.2020, בשעה 17:00
ברחבת המזכירות, ליד 'שביל התערוכות'

כולם מוזמנים!

ההצגה חלום ליל קיץ שנות ה-40

עמותת רמות השבים המתחדשת למען תושביה

1933

חוג תיאטרון לילדים

בשנה שחלפה פתחנו קבוצת תיאטרון לילדי רמות השבים. התגבשה קבוצה מקסימה של בנות כיתה ג' (ותוספת מאוד משובחת של נציגת שכבת ב').

בהתמדה ובכיף, הגיעו הבנות מדי שבוע ללמוד, לחוות, ליהנות ולהתאמן לקראת מופע מחזמר שהוא גולת הכותרת של חוג התיאטרון.

כמו בכל תחומי חיינו גם כאן הקורונה תפסה אותנו לא מוכנות ולשמחתנו הרבה, הצלחנו ביצירתיות רבה, לא לתת לה (כן, לקורונה 😊) לנצח.

בחודשי הסגר עשינו מפגשים בזום – היה מאתגר... וכשקיבלנו אישור לחזור לשגרה המבורכת נכנסנו לקצב מוגבר של הכנות לקראת המופע. הבנות התאמנו, למדו את השירים, את הריקודים וכמובן את הטקסטים לקראת המופע. במת בית העם הפכה לבמת תיאטרון צבעונית וחגיגית. את כל הטוב הזה רצינו לחלוק עם ילדי היישוב אבל שוב...גב' קורונה וההגבלות שלה מנעו זאת מאתנו.

**העלינו מופע סיום לפי תקנות התו הסגול, וזכינו להעלות את המחזמר:
סיפורים בארזים**

מחזמר מקורי : תסריט, בימוי וכוריאוגרפיה - אסנת זלדין
שחקניות, זמרות ורקדניות: קבוצת החוג לתיאטרון לילדים - רמות השבים

לקראת שנת הפעילות תספ"א
ועד רמות השבים פותח את החוג לילדי רמות השבים מכיתות א' - ז'
ומסבסב 50% מעלות החוג

**** פרטים על הימים והשעות ניתן למצוא בחוברת החוגים ****

אנחנו ממשיכים בחוויה – מוזמנים לקחת חלק ולהצטרף לחוג התיאטרון.

ברכות

- מזל טוב להולדת אורי, בן למתן ונועה לוטם, נכד לשרון ואמנון לוטם ונין למרים לוטם.

השתתפות בסדר

- הוועד המקומי משתתף בצערו של מיכאל ויסמן, מנהל הבריכה, במות אחיו זולה ז"ל.

התייחסות לערכון ראש הוועד בסנין עמותת הבריכה **יאיר רובינק**

להלן תגובתי הקצרה למכתב "העדכון" של ראש הוועד מר יורם קליינר לתושבים אודות התנהלות הוועד מול עמותת הבריכה כפי שהתפרסם בעלון הכפר הקודם.

אני יאיר רובינק, חבר ועד רמות השבים, מתנגד נחרצות לכל פעילות הוועד והעומד בראשה נגד עמותת הבריכה וחבריה הראויים לכל הברכות והתמיכות על פועלם למען תושבי הכפר במשך 16 השנים האחרונות.

ראשית,

תמוהה בעיני התנהלותו של ראש הוועד יורם קליינר המוציא מכתב כזה לתושבי הכפר מבלי לציין שקיימים מתנגדים מבין חברי הוועד למהלך הזה שהוא מוביל. איפה פה הגילוי הנאות לתושבי הכפר המחייב איש ציבור?

לכאורה אני מרגיש כי התנהלות זו בראשות ראש הוועד יורם קליינר אין בה כדי לקדם את ענייני הכפר אלא להזיק להם, ועל כך אפרט בקצרה בהמשך, ובהרחבה בעתיד היה ואצטרך.

לא אחת השמעתי את קולי בעל פה ובכתב לחברי הוועד בראשות יורם קליינר נגד התנהלות זו תוך הצגת נימוקים והוכחות התומכים בעמותה ובחבריה, וכל שזכיתי היה למשיכת כתפיים.

הגיע הזמן שהוועד בראשות קליינר יפסיק לכאורה לזרוק כספים על הוצאות משפטיות מיותרות שעושות טוב רק ליועצים המשפטיים של הצדדים ולא לקופת הוועד.

די בלהסתכל בדוחות ועדת הביקורת לשנת 2019 ולראות כמה גבוהה הייתה החריגה בהוצאות הכספים בענייני ייעוץ משפטי ששולמו ליועץ המשפטי של הוועד תושב הכפר מר קנולר ומשרדו בגין הענקת שירותים אלו. מעניין יהיה לראות את המספרים ב-2020 והלאה.

מן הראוי היה לתעל לכאורה הוצאות כספים מיותרות אלו להשקעות בכפר ולא בענייני כוח נגד תושבי הכפר.

לכאורה מסתמן כי זהו ועד מיליטנטי שלא זכור לי כדוגמתו במשך 19 השנים שאני מתגורר בכפר ונשאלת השאלה למה, ומי זה מאחורי הקלעים הדוחף לכך.

מן הראוי לציין כי תמיד הייתה הידברות פורייה ומכובדת בין עמותת הבריכה לבין הוועדים הקודמים, אז מה באמת קרה פה?

לכאורה זהו ועד שחבריו הבטיחו לציבור הרים וגבעות במהלך מסע הבחירות שלהם וכשהבינו כי אין כסף באמצעות תב"רים מהמועצה להוציא לפועל את הבטחותיהם, נטפלו לפנינה הזו שבכפר "עמותת הבריכה" שכל כולה עשיה מבורכת לטובת תושבי הכפר.

לכאורה עושה רושם כי כל מטרתה של התנהלות זו בלהשתלט על כספי עמותת הבריכה ולתעל אותם לצרכי תשתיות, דבר הנוגד קרוב לוודאי את חזון תקנון העמותה והתורמים להקמת הבריכה שהעדיפו השקעות מהכספים העודפים בתרבות, נוער וספורט.

לכאורה לאף אחד בוועד אין מושג על המורכבות בניהול בריכת שחיה וכל ההצעות לשים את העמותה תחת שליטת הוועד עשויות להביא לתוצאות הרסניות למפעל הנהדר הזה שנבנה בעמל רב ובמשך שנים רבות.

מתבקשת השאלה, כמה פעמים (אם בכלל) חברי הוועד ביקרו בבריכת השחייה מאז תחילת הקדנציה שלהם? עד כמה הבריכה באמת חשובה ומעניינת אותם? לכמה מחברי הוועד ומנציגינו במועצה קיימות בריכות שחיה?

זהו ועד שלכאורה נכשל כישלון חרוץ בהפעלת ועדת תרבות אז לתת לו לנהל את הבריכה, נו באמת. זהו ועד שלכאורה מתנהל בצורה מאוד כוחנית נגד תושבי הכפר והגיע הזמן לומר אמירה, עד כאן! מכתבו של מר קליינר לכאורה רצוף באי דיוקים ותמה אני על כך.

ברצוני לשים דברים על השולחן, דברים שלא עדכן אתכם משום מה ראש הוועד מר קליינר בעלון הכפר.

1. עמותת הבריכה הוקמה אי שם בשנת 2004 ע"י תושבי הכפר כדי למנוע השתלטות המועצה על הבריכה ומתקניה שראשיתם מתרומות של תושבים.

2. יש לציין כי במהלך השנים נתרמו ע"י תושבי הכפר עוד כספים לבניית הבריכה הלימודית, "בריכת יוחאי", ובריכת הפעוטות.

3. מרבית חברי עמותת הבריכה בעבר והיום היו והינם תושבי הכפר ולהם ולמשפחותיהם זכויות יסוד בהקמת הכפר שלנו.

4. מרבית חברי עמותת הבריכה היו חברי ועד בקדנציות קודמות אך אף אחד מהם לא התמנה ע"י ועד כלשהו. הייתה זו רוח ההתנדבות שבערה בהם להצטרף לעמותת הבריכה.

5. הכספים העודפים של הבריכה תמיד הופנו ע"י העמותה לפרויקטים בכפר בתחום התרבות, הנוער והספורט תוך תיאום עם הוועדים הקודמים בדיוק כפי שכתוב בתקנון העמותה.

לסיום, חלילה לנו להרשות מהלך כזה של השתלטות הוועד שלוח המועצה על הבריכה שמוביל ראש הוועד. זאת עשויה להיות טעות שאין ממנה חזרה.

תאובת יורם קליינר, יו"ר הוועד

להלן תגובתי לכתבתו של יאיר רובינק:

ראשית ולפני הכל אני מאמין בזכות הביקורת והמחאה. זכותו של כל אדם וודאי חבר ועד, לבקר את פעילותם של אנשי ציבור נבחרים.

לצערי הרב, דבריו של יאיר רובינק חורגים מגבולות הטעם הטוב של ביקורת עניינית ויש בהם, מעבר לעובדות לא נכונות ומטעות, ניסיון להשמיץ ולפגוע אישית בחברי הוועד ולנסות ולהחזיר ליישוב אווירה של מחלוקות, סכסוכים ומריבות, שלשמחתי אנחנו כבר לא שם. אני מודיע למר רובינק שניסיונו לא יצלח!

מתוך 9 חברי הוועד הנבחר, 8 מהם פועלים מתוך תחושת אחריות, חברות ושיתוף פעולה מלא למרות חילוקי דעות לא מעטים בנושאים שונים. יש בוועד הנוכחי כבוד הדדי והערכה הדדית, דבר שלצערי מר רובינק לא מצטיין בו.

מאז כניסתו לתפקיד קיבל הוועד הנוכחי עשרות רבות של החלטות בנושאים שונים ומגוונים וכל זה תוך כדי תהליך מסודר של דיונים וזאת למרות המגבלות הקשות של התקופה.

מר רובינק מנסה, לצערי, ללא הרף לפגוע גם בעבודתו של היועץ המשפטי שמלווה את ועד היישוב שנים רבות. היועץ המשפטי פועל אך ורק בהתאם לבקשתו של הוועד ומספק שירותים משפטיים בהתאם לצורך ולשביעות רצונו המלאה של הוועד.

אמירתו של מר רובינק שהוועד הינו "מיליטנטי" היא שקרית ואין לה אחיזה במציאות. כל החלטה מתקבלת בשיקול דעת ומתוך אחריות. כולנו פועלים בהתנדבות מלאה ורק טובת היישוב והתושבים לנגד עינינו. כל טיעונו של מר רובינק בנושא בריכת השחייה אין להם, כאמור, שום קשר למציאות והנושא הוסבר על ידי פעמים רבות. ועד היישוב נבחר בבחירות דמוקרטיות ע"י רוב התושבים שנתנו בו את אמונם. זכותו וחובתו של הוועד לדאוג לכך שהמתחמים הציבוריים יתנהלו במסגרת מנהל ציבורי תקין תוך שקיפות מלאה ומעורבות מלאה של הוועד הנבחר וכל זאת בגיבוי מלא ובתמיכה מלאה של מועצת דרום השרון.

לביקורת ישנה משמעות רק אם היא עניינית.

הנכס תאובת העמותה לכתבת ראש הוועד בסלון הקודם אופיר אלזמן, בשם חברי הנהלת העמותה

תושבים יקרים,

בשל ההתראה הקצרה מאד שקיבלנו כדי להגיב על מכתבו של ראש הוועד בעניין העמותה והבריכה, בעלון הקודם, נבצר מאיתנו לנסח תגובה מפורטת והולמת שתכבד את הנושא ואת התושבים ואנחנו מביאים אותה כאן, כפי שהבטחנו.

לידיעתכם,

כשהמועצה המקומית רמות השבים סופחה לדרום השרון, נוצר צורך מיידי להגן על הנכס המניב היחיד שלה, בריכת השחייה, כדי שימשיך לשרת, גם בהכנסותיו, את תושבי הכפר. לשם כך, התחדשה העמותה בהליך שניהל היועץ המשפטי של הוועד הראשון שכיום נותן שירות משפטי למועצת דרום השרון.

המהלך הזה, קיבל את ברכתה של הנהלת המועצה האזורית דאז, בראשות מוטי דלגיו. חברי הנהלת העמותה הם תושבים מתנדבים, חלקם העושים עבודתם במשך שנים רבות, מתוך פטריוטיות ונאמנות מקומית ודאגה אמיתית לשמירת הצביון הכפרי שלנו.

בניית בריכת השיחיה המקורית והמיתולוגית שלנו, עם הדפנות המשופעים, למי שזוכר, היתה יוזמה של קלאוס גרטנר, ממייסדי הכפר, אחרי שצפה בברווזים מתרעננים בבריכה שבחצר וחשב שגם לתושבים מגיע. זה קרה בשנות ה-40.

בשנות ה-80, אחרי כ-40 שנה, נוצר צורך לבנות אותה מחדש ולהתאים אותה, מבחינת גודל, תשתיות, דרישות בטיחות וכו', לזמנים המשתנים. את העלות העצומה, הרבה מעבר לתקציב המועצה המקומית דאז, מימנו ע"י גיוס תרומות מהתושבים. במהלך השנים, נבנתה מחדש גם בריכת הפעוטות ונבנתה הבריכה הלימודית, מכספי תרומה של משפחות מהכפר.

בכל שנות פעילותה, העמותה מחוייבת ודואגת לשיפור ושדרוג מתמיד של התשתיות, המתקנים, הבריאות, הבטיחות הנוחיות והשרות של חוויית המתרחצים לדורותיהם.

עודפי הכספים מושקעים בפרויקטים לטובת הקהילה שלנו, עד היום בצניעות ובחשאינות. אולי הגיע הזמן לפרסם אותם כאן.

הידעתם? כי העמותה משתתפת כל השנים במימון של מחלקת התיעוד, התערוכות, הקמת מוזיאון הליפט, כולל הכרזות שבהן הוועד מזמין את התושבים לטקסי הפתיחה.

תחזוקת חדר המוסיקה הפעיל שלנו, כולל רכישת הציוד יקר הערך שבו, להנאת התושבים שפוקדים אותו ושמכבדים אותו בהופעותיהם בפנינו בחגים ובאירועים.

תגבור הספרייה, הקמת הממ"ד הנוסף בגן הילדים, סלילת שביל האופניים והולכי הרגל מתחת לגשר בואכה השמש העולה, מסיבות מתגייסים ומתנות לחיילים, אירוע ומתנות לילדי הגן העולים לכתה א', אירוע לילדי שנת בר המצווה והוריהם, תרומה ל"לול" ולתנועת "האיחוד החקלאי", שרמות השבים הייתה ממקימיה, מיזוג חדר השומרים, שיפוץ משרדי הוועד, תחזוקת בית הקברות, תרומת סידורים לחגי תשרי לבית הכנסת, אירועי תרבות לתושבים בעונת הרחצה ועוד, ועוד. כל זה התקיים במשך השנים בשיתוף פעולה הרמוני עם כל הוועדים הקודמים. לצערנו, הוועד הנוכחי חרט על דגלו, עוד בימי מערכת הבחירות, להילחם מלחמת חורמה בעמותה ובמתנדביה, תוך שהוא מחרחר ריב ומדון, בהסתמך על נתונים לא מדויקים, בלשון המעטה ומציג תמונה מעוותת של המציאות.

כל ניסיונות ההידברות של העמותה עם הוועד ליישוב המחלוקת בדרכי שלום, נפלו על אוזניים ערלות, תוך איום, הלכה למעשה, על חברי העמותה, המתנדבים, בהליכים משפטיים. למותר לציין, כי הניסיונות החוזרים ונשנים של הוועד לשסות את מועצת דרום השרון בעמותה, עלולים לחזור אל כולנו כבומרנג, כאשר המועצה תחליט להשתלט על הברכה, תמנה מפעיל חיצוני שכל תכליתו תהיה למקסם את הרווחים מפנינת החמד שלנו, תוך דריסה ברגל גסה של רווחת תושבי הכפר, הן מחווית הצביון הכפרי של הברכה והן מהשקעת הכספים בצורכי הקהילה שלנו ובכך עלולה לגרום לאסון כלכלי וחברתי.

אנחנו שבים וקוראים לוועד ליישב את העניין בדרכי הידברות ושלו, לחזור למערכת יחסים של שיתוף פעולה, כפי שהיה עם הוועדים הקודמים ולהימנע ממלחמות והוצאות כספיות מיותרות, שרק עורכי הדין נהנים מהן.

בואו נחזיר לכפר ולתושבים את השקט, הצביון הכפרי ואיכות החיים שהם ראויים להם.

תְּאֻבַּת הַוֹּסֵר הַחֶקוּחַ

תושבים יקרים,

בריכת השחייה ברמות השבים היא אחד הסמלים החשובים של הישוב בצביונו הכפרי המיוחד, חלקו נהנים משירותיה שנים רבות, וכולנו מקווים ומאמינים שכך ישאר.

כפי שתואר בפירוט ע"י עמותת הברכה - היסטוריית ההקמה של הברכה והעמותה, פיתוח ושיפור תשתיות, תרומתה לחיי הקהילה והתרבות בכפר לאורך השנים ועד היום – על כל אלה אין עוררין. כולנו מוקירים תודה אמיתית לכל המתנדבים שפעלו (וחלקם עדיין פועלים) במרץ לאורך השנים, בהתנדבות מלאה, בעמותת הברכה על מנת לקדם את פיתוחה, תוך שימור אופייה המיוחד.

עם זאת, כפי שהסברנו בעלון הקודם, מבנה הניהול הנוכחי במסגרת עמותה, שלחלוטין איננה כפופה לוועד, מבנה שהתאים ליום שבו סופח הכפר למועצה האזורית, אינו מתאים בעינינו לעת הנוכחית וברצוננו לתקנו.

בריכת השחייה בישוב היא מתחם ציבורי, וככל מתחם ציבורי אחר (בית העם, חדר ותיקים, מגרשי הספורט, מתחם הנוער וכו'), ניהול העל שלה הינו באחריות ועד היישוב.

בעבר היו כל חברי הוועד גם חברי העמותה (ולהיפך) ולכן הייתה הלימה מלאה בין מטרות הוועד (כמנהל הישוב) לבין ניהול הברכה (כנכס ציבורי).

עם השנים חל פיחות במקומו של הוועד בתוך העמותה, מסיבות שונות, עד המצב שבו אנו נמצאים היום שבו העמותה פועלת ללא מתן כל דין וחשבון לוועד או לציבור התושבים.

נוצר מצב שבו פועל בכפר 'ועד' בתוך ועד: ועד ציבורי שנבחר כל חמש שנים – חשוף לביקורת, מחויב לשקיפות ציבורית. ו'ועד בריכה' (העמותה) – פועל על פי השקפת עולמו, חבריו לא נבחרים אחת לתקופה או במנגנון ציבורי מסודר, לא מחויב ולא כפוף להחלטות ועד היישוב הנבחר ולא פועל בשקיפות. דבר כזה לא יתכן, אינו תקין מבחינת מנהל ציבורי ואותו אנו נחושים לשנות.

חשוב לציין, אין פה, ומעולם לא הייתה, אפילו רמיזה קטנה על חוסר יושר של חברי העמותה או דברים אחרים. כל מי שאומר שכך "אמר הוועד" או "מי בשמו" מטעה את הציבור ומנסה לחרחר מלחמות מיותרות.

העשייה הרבה למען הישוב, מעודפי התקציב של הברכה, מבורכת ואין כל סיבה שתעשה ב"צניעות ובחשאיות". להיפך, עשייה והתחדשות למען הציבור היא ממטרות העל של הוועד, וגם תחת הוועד תמשיך להתקיים.

בכוונת הוועד להקים ועדת בריכה, כפי שקיימות ועדות יעודיות בתחומים אחרים, שתנהל את הברכה (כפי שעושה העמותה), תפעל במסגרת התקציב השנתי של הוועד ותדווח לוועד ולתושבים בצורה שוטפת. עודפי התקציב לאחר השקעות בתשתיות ובשיפורים בברכה ינותבו עפ"י הקריטריונים הציבוריים שקובע הוועד. זה יכול להיות לכל תחום שיקבע, אולם זה יעשה במסגרת כוללת של צרכי היישוב וע"י הוועד הנבחר. כך נעשה הדבר ביישובים אחרים במועצה שבהם יש בריכה. אין סיבה בעת הזאת שרמות השבים תתנהל אחרת.

קוימו שיחות רבות וארוכות עם אנשי העמותה, חלקן בפורומים מלאים, רובן בפורומים הרבה יותר מצומצמים, על מנת למצוא מתווה נכון וקל שבסופו הוועד ינהל את הברכה למען התושבים. לצערנו הרב, בכל השיחות והניסיונות להסדיר את פעילות הברכה במסגרת ועדה בתוך ועד הישוב, לא שמענו ולו טיעון אחד משכנע שמסביר את יתרונות ונכונות המצב הנוכחי (של ועד בתוך ועד), אל מול המצב שאליו אנו חותרים של ניהול תקין ושוטף תחת הוועד. "מה שהיה הוא שיהיה, כי זה עבד עד עכשיו..." איננו טיעון מקובל בעינינו.

הניסיון להציג את הוועד הנוכחי כ"מנהל מלחמת חורמה בעמותה ובמתנדביה, תוך שהוא מחרחר ריב ומדון..." הוא מיותר, אינו במקומו וטוב לו היה נחסך מהתושבים. כולנו מתנדבים, כמו גם חברי העמותה, וחוסר הסכמה איננו בהכרח "חרחור ריב ומדון". התרפקות על היסטוריה ונוסטלגיה אהובות על כולנו, אך אינן מחליפות את הצורך בעדכון ושיפור הקיים אל מול מציאות משתנה. שינוי הוא דבר חיובי אם נעשה נכון תוך לימוד מהעבר. הניסיון להציגו כדבר שלילי הוא לא נכון.

מאחר ולא הצלחנו לשכנע את חברי העמותה על העיקרון של ניהול הברכה תחת הוועד, לא נותרה בידינו אפשרות אלא לפנות לאפיקים משפטיים. נהיה הראשונים שנשמח לרדת ממסלול זה ולפעול במהירה במסלול של שיתוף, אולם העיקרון שבו הברכה פועלת תחת הוועד חייב להיות מוסכם.

כולנו תקווה שהעמותה תתעשת ותשתף פעולה עם הוועד למען כלל ציבור התושבים.

בריכת השחייה יוסי INOIE

פנו אלי מספר תושבים בעקבות הפרסומים בעלון הקודם, והביעו דאגה מהעימות שעלול להתפתח ומהחשש שהמועצה האזורית תנצל את העימות כדי להשתלט על הבריכה.

בתגובה להלן אציג את עמדתי, שלהערכת משקפת גם את עמדת רוב חברי הוועד. אתייחס גם לתגובה של יאיר רובינק המתפרסמת בעלון זה. תחילה מספר עובדות:

- בריכת השחייה רשומה בטאבו בבעלות המועצה האזורית דרום השרון.
- עמותת הבריכה הינה עמותה פרטית המפעילה את הבריכה מזה כ- 15 שנה מבלי שקיבלה האצלת סמכויות מדרום השרון ומבלי שזכתה במכרז כמתחייב בחוק.
- זוהי לא רק זכותו אלא גם חובתו של הוועד המקומי לנהל ולפקח על פעילות הבריכה, כחלק מתפקידו בניהול מבני ומתקני הציבור ביישוב.
- בשנתיים האחרונות פנו אלי ואל חברי ועד נוספים תושבים רבים שהביעו תרעומת על אי התקינות וחוסר השקיפות בניהול כספי הבריכה, ומכך שבגוף השולט בבריכה יש חבר שאינו תושב רמות השבים.

לאור כל אלה, פנה הוועד כבר לפני כשנה וחצי לאופיר אדלמן, יו"ר העמותה, בניסיון להסדיר בהסכמה את השליטה בבריכה בהתאם לחוק ועל פי עקרונות מנהל תקין. במהלך התקופה נפגשה נציגות של הוועד לא פחות משלוש פעמים עם אופיר באופן אישי, ועוד פעמיים עם הרכב מלא של עמותת הבריכה. לצערנו הרב, כל ניסיונותינו נדחו על הסף. אנשי העמותה מתבצרים בעמדתם כאילו הבריכה ניתנה להם בסוג של קושאן שאותו הם אינם מתכוונים לשחרר.

המצב שבו משאב ציבורי וכספי ציבור מנוהלים באופן לא חוקי וללא שקיפות איננו מקובל על הוועד. שאלות שהעלינו לגבי ההתנהלות הכספית נדחו על הסף בטענה שזה אינו עניינו של הוועד. בתור דוגמא להתנהלות שמעוררת תהייה, הצגנו לאופיר שאלה של תושב שראה פרסום של הבריכה במקומון "ירוק" של הוד השרון, המצויי בבעלותו של אחד מחברי עמותת הבריכה. תהינו האם הפרסומים במקומון נעשים על פי כללי מנהל תקין. המענה שקיבלנו היה שהפרסום מסייע בהגדלת הכנסות הבריכה, וחוף מזה הנושא אינו מעניינו של הוועד.

במקום דיון ענייני, מאמץ ההידברות שלנו נתקל בניסיונות הפחדה מפני "השתלטות המועצה על הבריכה" והסחת דעת. גם תגובתו של אופיר בעלון הקודם המשיכה בקו זה:

- אופיר כותב על הפרסום של יורם: "כל הטיעונים של הוועד כלפי העמותה רוויים באי דיוקים", אך אינו מציין אפילו טיעון אחד שלדעתו פגום בפרסום.
- כמו כן כותב אופיר: "ניסיונות ההידברות של הוועד הם בעיקרם שליחת מכתבי איומים על ידי עורכי דין", אך מסתיר את העובדה שהיו לא פחות מ- 5 פגישות שערכנו איתו במהלך השנה וחצי האחרונות.
- בהמשך התגובה, אופיר מלין בעיקר על משך הזמן הקצר הניתן לו להגיב, במקום להתייחס לגופו של עניין.

כל הניסיונות הכנים שנעשו מטעם הוועד להגיע לפתרון בהידברות ובהסכמה נדחו, כאשר חברי העמותה פועלים ממניע אחד – לשמר את שליטתם במשאב הציבורי.

הפחד שהמועצה תשתלט על הבריכה היה אולי מוצדק בתקופה של ראש המועצה הקודם, אך מדיניות המועצה בראשות אושרת גני גונן מקנה משקל עצום עד כדי מוחלט לרצונות והעדפות הוועדים המקומיים בכל מה שקשור לניהול המשאבים בתוך היישובים. החשש כאילו המועצה

מתכוונת לדרוס את הוועד ולהשתלט על בריכת השחייה הם בעיניי מופרכים, ונועדו בין היתר כדי להרתיע את הוועד מתיקון המצב. לו המועצה הייתה רוצה להשתלט על הבריכה היא הייתה עושה

זאת כבר מזמן, והיא יכולה לעשות זאת גם כעת – הרי כאמור הבריכה היא בבעלותה המלאה בטאבו.

כוונת הוועד היא לנהל את הבריכה לרווחת התושבים, באמצעות ועדה ייעודית שתוקם לשם כך, תוך הקפדה על כללי מנהל תקין ובאופן שקוף כלפי הציבור. תושבי רמות השבים החפצים לתרום מזמנם וממרחם לפעילות הבריכה יוזמנו להיות חברים בוועדת הבריכה. אנחנו חפצים להימנע מעימות משפטי, ואני קורא לאופיר ולשאר חברי העמותה לשחרר את קרנות המזבח ולנהל איתנו דיון ענייני על אופן העברת השליטה בבריכה לידי הוועד בהסכמה.

לסיום אתייחס בקצרה לתגובתו של חבר הוועד יאיר רובינק המתפרסמת בעלון זה: יאיר ממשיך בדרכו הנלוזה מאז נכנס לתפקידו בוועד לשפוך שמן על כל מדורה אפשרית ולבצע שיימינג נרחב נגד חברי הוועד, עובדי הוועד, ובפרסום האחרון גם נגד ראש הוועד – כל זאת בחסות המונח "לכאורה" שבו הוא משתמש בתחילת כל פסקה. מונח זה נותן לו בעיני עצמו לגיטימציה להכפיש ולהשחיר בהמשך הפסקה ככל העולה על רוחו ללא חשש של הוצאת לשון הרע. מעבר לכך כל האמור בתגובתו אינו ראוי להתייחסות.

סייעת שליטת לטן הילדים "אפרוחים" **יאיר רובינק**

לפני מספר חודשים הונחה על שולחן הוועד בקשה לסייעת שליטת לגן הילדים אפרוחים. חברי הוועד בראשות ראש הוועד יורם קליינר (למעט אנוכי) דחו את הבקשה.

מן הראוי לציין כי ועד ההורים וגם המועצה הסכימו לשלם (כל אחד/אחת) 1/3 מעלות הסייעת, שה"כ 5,000 ש"ח יחדיו, והיתרה 2,250 נשארה ללא מימון.

תמה אני על הסירוב של חברי הוועד בראשות יורם קליינר לעזור במימון של סייעת שליטת, צורך אמיתי, בשעה שהוצאות הוועד על ייעוץ משפטי הוכפלו, עלויות שכר של עובדים גבוהות ולכאורה לא מוצדקות בעיני, היעדר ועדת תרבות יציבה במשך כמעט שנה, ועודפי כספים פנויים מהתקציב שאפשר לנצל לטובת הילדים הקטנים של הכפר.

אני תקווה שהוועד בראשות ראש הוועד יורם קליינר יעשה שוב חושבים ובמיוחד בתקופת הקורונה וייעשה תיעודף לכספים שהוא מנהל ביתר מחשבה ורגישות לטובת הקהילה בכפר.

תאובת יורם קליינר, יו"ר הוועד

קראתי את כתבתו של מר רוביק ולצערי הרב, גם בנושא זה מעלה מר רובינק טענות שקריות שלא נבדקו כראוי וכל מטרתן להמשיך ולפגוע במערכת היחסים בין תושבי רמות השבים לוועד הנבחר של היישוב.

להלן העובדות והנתונים:

1. תפעול גני הילדים ביישוב הינו באחריותה המלאה של המועצה האזורית דרום השרון, כולל קביעת כח האדם ומימונו.
2. ועד היישוב אינו מתערב בנושאי כח האדם בגנים אלא רק במימון פרויקטים פיזיים ומילוי צרכים שונים של הגנים.
3. אכן התקבלה פנייה של ההורים לוועד לעזרה במימון סייעת שליטת. בדיון שהתקיים בוועד בתאריך 06.10.2019, הוחלט שהוועד לא מסייע בנושאי כח אדם.
4. למרות האמור לעיל ועקב מגפת הקורונה ולפנים משורת הדין, החלטתי לבסוף כן לעזור במימון חלקי של הסייעת השליטת בנוסף לעזרת המועצה וההורים.
5. בנוסף לכך, להזכיר למר רובינק, השקיע הוועד עשרות אלפי שקלים במימון פרויקטים שונים הקשורים לגני הילדים.
 - (א) בניית פרגולה בנקודת ההמתנה של ההורים
 - (ב) קניית מחשב חדש
 - (ג) התקנת גן משחקים
 - (ד) קניית ספות וכורסאות לילדים ועוד.
 כל בקשה של צוות הגנים מהוועד נענית בדרי"כ בפתירות, הסכמה ושיתוף פעולה מלא.
6. כל יתר האמור במכתבו של מר רובינק בנושא ההוצאות המשפטיות של הוועד ועלויות העובדים הן טענות ממוחזרות ואינן ראויות לתגובה.

אפנקסו של חלון בית הסם ישראל שווה

גל 2.0

יבש המעגן נקצץ האילן
גל שני הנה אתה כאן

גל בחירות רביעי - במימיה מוכן
גל שנאת החנם - מרקד, משגן
גל אין אונים - לואט, ללא זמן

איך בגל הראשון עוד עמדנו איתן...
וקעת בלבבות זרעת חרבן
אודם החשק נצבע בלבן
הו! גל שני! אתה כה מסכן!

הו גל שני איך גל-גל מסתובב
כגל תתגלגל לך
ארצה! תשב
לא תנשך, לא תנבח, כחתול מזדנב
עוד מעט, עוד רק קצת, אז תשליך אחרי גו

מנסה ובזק, בוחן כליות לב
'כיצד יעברו את הגלי הוא כותב
ביצירה, בשירה, בברק מתלהב
או בדרך ובלאט, כגנב מתגנב

אמת...
כמעט הכרעתנו,
נמלאנו כאב...

קעת נביסה!
מעט ארץ רוח,
הרי אתה גל-גל,
אותך נסובב!

"כי בגלל הדבר הזה, יברכה ה' אלהיך"
(דברים פרק טו)
'גלגל הוא שחזור בעולם'
(מסכת שבת דף קנא)

כאן ועם רק להר

שלום, מדבר. כן, מי זה ? כן בבקשה, התקשרת לאיש הנכון. בעניין מעבר בין העולמות? ראה נא. החיים שם מלאי מחלות, אתה כבר יודע, תתרחק משם, הישאר בתחנה, אשלח מישהו לאסוף אותך

אנחנו כאן אמנם הומלסים חסרי מצבות, מתים בהליכה אך יש לנו פה יותר חברים ממש כמו בקיבוץ ה'גושרים' או בישיבת 'שובו בניס', עושים כאן חיים ובחינם ולא צריכים מעות. אלוהים קרוב ואפשר אפילו לגעת לו בביצים בלי פחד, לא תאמין הוא כמו כולם, הוא נהנה מזה ואם תרצה נשמה תוכל גם לגעת בסנה הבוער, תוכל לשוט על ענן או להפוך ליונה או ליוויתן, אין כאן וירוסים, מלחמות או שואה חס וחלילה, אנחנו תחת כנפו מגוננים. כן אני אמיתי לגמרי.

תגידי לי בשביל מה התפללת יומם וליל ? ראינו את הנדנודים שלך מפה, התקבלת !, מה יותר מזה !! אתה שואל איך חיים כאן ? אתן לך דוגמא שתבין, אם תפליג, תמהר, תשקר, תשחה, תצעק, לאף אחד לא יהיה אכפת, אתה מה שאתה. ספר פתוח ללא מסיכה אין הגנות ולא צריכים פסיכולוג או רופא, בקצור הנאה אחת גדולה. ויש כאן גן פורח נודיסטי אלפי בתולות מין מתנות חופשי חסר בושות, אין צורך יותר בפרו או רבו, ילדים באים עם חסידות. האמן לי עולם אחר.

ראה עברת מסע ארוך, נוח על משכבך בשלום, אנחנו ננקה את החול, הסר דאגה הגעת, שכח מהצרות, זוהי אם כל החלומות, מנוחת העדן שלך. כן, חברה קדישא ובישה גם פה. אני לא שומע, הגבר את הקול, אתה בוכה !! תרגיע בנאדם, נכון זו דלת חד סטרית אבל הגעת ליעד באמת לא כדאי לך להצטער, תחשוב שזה חל"ת, אין דאגות פרנסה ומשלמים לך שתבוא, לא כמו שם, החיים שם כחצאית לאופנה מתחלפת, חולפים מהר כסמרטוטים, שם מתקמטים, מצטמקים, נעזרים במקלות וכדורי טניס, אמנם השמש זורחת וגם שם ריח הפרחים חזק, אווזים נודדים לאור ירח והילדים מתוקים וגם יש להם מכוניות אניות ומטוסים. והמון גאדגיטים. אך הכול אחיזת עיניים זמני, אפילו הרומנטיקה נבגדת שלא לדבר על שאר הדיברות, המצאה מזויפת. אתה לא טכנולוגי ? מיושן ? לא נורא יש כאן המון זמן ומרכז מידע משוכלל, ועוד יחידת קישור. קולטים מכאן את כל השידורים ללא הפרעות, הנה מודיעים בחדשות שלכם שיש זיהום אויר, שביתת מוהלים, טייסים ופשיטות רגל ויד ללא רחמים, ובישראל מלחמת אחים נמשכת, הם אוהבים להכאיב בביצים, כאלה מצחיקים ונתניהו דור רביעי ממשיך לרדוף אשכנזים אלא אם כן הם ימניים או טיפשים
הלו ? למה לך ? למה לך לעזוב ? אין לך ברירה אחרת .
הישאר עם המתים אולי תצליח להיפגש עם ההורים. הישאר לעזאזל ניתק. הוא יחזור .

מסיבת הסיום לבוארי י"ב איריס הולנדר, ICNIC של בואר

במוצ"ש 1.8.2020 התקיימה מסיבת סיום של בוגרי שכבה י"ב.

אחרי צ הגיעה קבוצה של אימהות מתנדבות לעזור בהקמת האירוע ובסידורו. בין הפעילויות השונות, שהנוער נהנה מהן, כולל ארוחת ערב מעולה, הגיע יורם קליינר, ראש הוועד, לברך את הבוגרים בברכות חמות והיה גאה בהם, שרובם הולכים לשירות משמעותי בצבא, מכינות ושנת שירות וכמובן שתמיד היישוב כאן בשבילם.

אופיר אדלמן, יו"ר העמותה, בירך את הבוגרים ונתן עצה שבצבא ישאפו לכמה שיותר גבוה ושכאשר קשה לך, תמיד תחפש את זה שקשה לו יותר.

ענת קבילי שתרמה רבות מזמנה ומרצה כדי שערב זה יתקיים גם בתקופה קשה זו, וכך היא בירכה את הבוגרים:

בוגרי מחזור קורונה יקרים,

מכל האירועים שארגנתי במהלך השנים, במסגרת התרבות ביישוב, זה החביב עלי ביותר. השנה, מסיבות מובנות, אתם הכי קרובים לליבי. את חלקכם מכירה מאז שנולדתם ואחרים הצטרפו בשלבים יותר מאוחרים.

דווקא השנה, התפרצה עלינו הקורונה וחיבלה בכל חלקה טובה. גם אתם נאלצתם להתמודד עם ההשלכות שלה, בשנה שאמורה להיות מבחינתכם שנת השיא של סיום ילדותכם, שנה תובענית, מלחיצה, אך גם מחבקת ומרגשת. שנה של סיומים עם רגשות מעורבים של שמחה ועצב. כל התכנונים והתוכניות השתנו ושום דבר כבר לא דומה למה שהיכרנו קודם.

זה נכון גם לגבי האירוע הזה. אני שמחה שלא ויתרנו וגם בתקופה המאוד מאתגרת הזאת, היה לנו חשוב מאד לקיים אותו, כמובן בפורום ובמתכונת אחרת, בהתאם למגבלות שנכפו עלינו. השנה אנחנו חוגגים בין תשעה באב לט"ו באב, בין זיכרון של חורבן בגלל שנאת חינוס, לבין חג האהבה, הטוהר והיופי של הגוף והנשמה.

בימים אלה אתם מתפזרים, כל אחד לדרכו, כאנשים בוגרים אני מאחלת לכם שתהיו תמיד בצד האוהב, המכבד והמכיל, גם את האחר והשונה, והעולם יהיה טוב יותר בזכותכם, כי זו המשימה והאחריות שלכם מעכשיו. שתהנו מהעשייה שלכם למען הכלל ובכלל.

בהצלחה במסע החדש שלכם.

אנחנו נחכה לכם כאן ונמשיך לשמור איתכם על קשר גם בעתיד.

ואני, כנציגת ההורים, ארגנתי מצגת עם תמונות ששלחו לי בסתר ההורים, שבהן הבוגרים היו צריכים לזהות את חבריהם כשהיו ממש תינוקות. חייבת לציין שלא את כולם הם הצליחו לזהות. בירכתי אותם בשם כולנו, מכירה את רובם עוד מאז שהיו כאן בגן, אח"כ חלק עברו ללמוד בבתי ספר אחרים, אחרים עברו לארץ אחרת, הגיעו חדשים, אבל רובם הגיעו לאירוע ושמחו להיפגש ובאמת היה ערב של כייף, מרגש ומהנה מאוד.

הבוגרים התחבקו והתקשו להיפרד לשלום. אנו תושבי רמות השבים נאחל להם בריאות והצלחה בהמשך הדרך.

חצרות וערכונים אבריכת השחייה סנת קביטי

תושבים יקרים,

ראשית, אנו מבקשים להשתתף באבלו ולשלוח תנחומים למיכאל ויסמן, מנהל הבריכה, במות אחיו זולה ז"ל, יהי זכרו ברוך.

מעדכנים, שבריכת השחייה שלנו מאד פעילה בימי הקיץ האלה, בכלל ובאופן יחסי לבריכות השחייה שמסביבנו בפרט. תושבים רבים וגם אורחים פוקדים אותה מידי יום, גם בסופי שבוע וברחצות הליליות.

כמובן, שהכל בהתאם למגבלות הקורונה והנחיות התו הסגול.

בהקשר זה, כמובן שנאלצנו לדחות ולוותר על קיום האירועים המסורתיים במתכונתם המוכרת. אבל לא ויתרנו לגמרי וממש ברגע האחרון, כמה ימים לפני התגייסותם של ראשוני הייבניקים, הצלחנו לקיים את האירוע לכבודם, במתכונת שונה ומצומצמת. בלי נוכחות הורים, רחצה ליילית, בלי מתקן אתגרי במים.

מהבריכה עברנו לחצר ביתם של אילנה ואופיר אדלמן שהתנדבו לארח את המשך האירוע. הבוגרים נהנו מארוחת ערב מפנקת מבית היוצר של שי שלנו מהמזון, טקס ברכות ומתנות ואחריו מופע של אומן, קוסם ומנטליסט שריתק את כולם.

לפי התמונות והתגובות, הם נהנו מאד.

ביום ראשון הקרוב, אנחנו מארחים את בוגרי גן חובה מרמות השבים וכפר מל"ל ושולחים אותם עם ברכת הדרך לכבוד עלייתם לכתה א'.

מאחלים שהשנה הבאה עלינו, תהיה באמת לטובה.

תמשיכו לבוא וליהנות מפנינת החמד שלנו.

סצ'ון ניה לסקי, רכל הנוסר

תושבים יקרים,

בלי ששמנו לב ועם המון אתגרים בדרך, נגמרה לה שנת הפעילות 2019-2020, ואיזו שנה הייתה לנו...

אז מה היה לנו החודש?

שגרת הפעילות בלול נשמרה ככל הניתן כהלכתה. חניכי השכבה הצעירה עברו פעולות במהלך חודש אוגוסט עם המדריכים שלהם. חלק מהשכבות עברו באופן סדיר וחלק מהשכבות עברו באופן מזדמן בהתאם להנחיות משרד הבריאות.

הפנינג תרומה לתנועת האיחוד החקלאי, כחלק מהחשיבות של קיום התנועה אצלנו ברמות השבים, החלטנו, צוות הלול, לערוך הפנינג על רחוב בית העם שכלל דוכנים שונים: יד שנייה, עוגות ועוגיות, שטיפת מכוניות, פופקורן ושתייה קלה. בעזרתכם הצלחנו לגייס כ- 5000 ₪! אנו רוצים להודות לכל תושבי רמות השבים על ההתגייסות המהירה לתרומת חפצים ועוגות כדי שהפנינג יתקיים.

תודה מיוחדת לרועי לוטם על תרומה נדיבה מאוד של "עוגיות סבתא"!

ועדיין, תנועת הנוער של האיחוד החקלאי צריכה אתכם!!

בזכותכם, מצב התרומות עומד על מעל לכ- 550,000 ש"ח!

זה מרגש מאוד ומחמם את הלב!!

יחד עם זאת אנחנו עוד רחוקים מהיעד ונשמח אם תוכלו להמשיך ולעזור ולהעביר הלאה את המסר - כדי שנוכל לפתוח את שנת הפעילות.

תרומות נדיבות ממשיכות להגיע למוקד ההתרמה, ואנו ממשיכים בכל הכוח במבצע החירום להתרמת 1.5 מיליון ש"ח. כל תרומה ועזרה תסייע, קטנה כגדולה!
ניתן לתרום בקישור:

<https://bit.ly/302GZ6W>

תוכלו להמשיך ולהתעדכן דרך אתר התנועה בכל עת במצב הגיוס.

את התנועה הזאת - אי אפשר להפסיק!

חניכי שכבה ח' יצאו לקורס מדצ"ים. בשבוע שעבר, יצאו חניכי שכבת ח' בכל בוקר לבית הספר היסודי בסלעית. לאור שינוי הנחיות משרד הבריאות, תנועת האיחוד החקלאי התגייסה במהרה והחלה לעבוד על קורס מדצ"ים לחניכי שכבה ח' הנכנסים לשכבה הבוגרת. הקורס ערך חמישה ימים כשביום שלישי חניכי השכבה הגיעו ללול כדי להדריך את חניכי השכבה הצעירה. הקורס עבר בהצלחה גדולה ואנו לא יכולים לחכות לקראת כניסתם של חניכי השכבה לצוות הלול בשנה הבאה! שיהיה המון בהצלחה!!

חניכי שכבת ט' עברו מיני קורס מדצ"ים. במהלך החודש האחרון נציגים משכבה י"א תכננו ובנו פעולות ברוח קורס המדצ"ים לשכבת ט'. לא ויתרנו על התכנים החשובים שהשכבה הייתה צריכה

לעבור בקורס השנה ונפגשנו איתם פעמיים בשבוע למשך כל החודש כדי לדמות עד כמה שניתן את קורס המדצ"ים.
 המון תודה לשכבת י"א שהעבירו את הפעולות ולנדב קלקשטיין שהיה אחראי על הקורס!

לצערי הרב אני מסיים את תפקידי. לאחר שנתיים גדושות בעשייה אני מסיים את תפקידי כרכז הנוער של הכפר בסוף השבוע הקרוב. נהניתי מאוד להיות חלק מהקהילה שלכם ותמיד לקבל עזרה כשהייתי צריך. יש לנו כאן נוער מדהים שרק צמא לעשייה ולתרומה, עלינו לדחוף אותו כמה שיותר למסגרת התנועה. אם יש מקום שבו הילדים מתפתחים ומראים צדדים שלא מתבטאים בשום מסגרת אחרת, מקום זה הוא הלול.
 מחליפתי בתפקיד היא **אופיר נדלר** ממושב בצרה, אני מאחל לאופיר המון הצלחה ושתמשיך לדחוף את הלול למעלה!

ומה הלאה?

אנו שרויים תחת מגבלות פעילות רבות אך עושים את המיטב כדי לבצע ולהוביל כמה שיותר פעילויות לילדים ולנוער הכפר.
 יש להבהיר שכל הפעילויות עומדות במגבלות משרד הבריאות ומאושרות ע"י המועצה.

ב- 30/8 נצא לכיף צוות, מיקום כיף הצוות הוא סודי ואנו נערוך את הטיול תחת כל המגבלות ובהתאם להגבלות משרד החינוך ומשרד הבריאות.

ב- 11-12/9 נצא להשתלמות פתיחת השנה, שריינו את התאריך, פרטים נוספים בקרוב.

ב- 17/10 חג המעלות!

תאריכים נוספים לפתיחת השנה ימסרו בקבוצות הוואצפ, הישארו מעודכנים!!

בברכת שנת פעילות 2020-2021 מוצלחת.

לפגרת תסרוכה: פוטו יוסף: רמות השבים בסין הצלמה

כל המתבונן באלבומי התמונות בארכיון הכפר שנאספו ונשמרו על ידי הוותיקים, יכול להבחין מיד שבתקופת העשור אשר החלה בשנת 1940 פחות או יותר, תמונות רבות צולמו בידי 'פוטו יוסף'.

מי הייתה משפחת יוסף? ארתור ומרגוט יוסף הגיעו לישראל מגרמניה, מהעיר קלן (Köln) עם ילדיהם חיים (יליד 1928) ורותי (ילידת 1936).

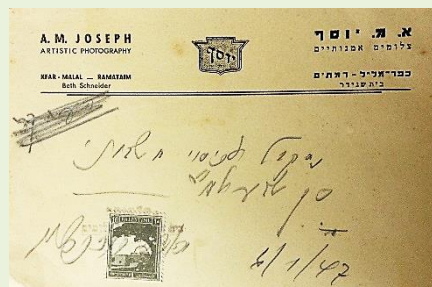

חיים ורותי יוסף
באדיבות משפחת רוזנוב

בחיבור שכתב הבן חיים בגיל 12, הוא מספר על משפחה עשירה מאד שמוצאה מיהדות ספרד, אשר הגיעה לאחר גירוש ספרד להולנד, ומשם עברה לקלן שבגרמניה.

סבו של חיים הקים רשת חנויות נעליים בקלן, בון, פרנקפורט וקובלנץ, ארתור יוסף ניהל את החנות באחד הרחובות הראשיים בקלן, חנות שהייתה מהגדולות בעיר, שאותה זוכר חיים כ"ממלכה". החנות שגשגה עד שנת 1938, אז יעץ חבר המשפחה שהיה מקורב למפלגה הנאצית, שכדאי למכור מיד ולעזוב את גרמניה לפני שיהיה מאוחר מדי. המשפחה עוד הספיקה לחוות את אירועי ליל הבדולח, אחריהם ברח ארתור לברלין, שם הצליח להוציא ויזה לשוויץ, שהייתה תחנה בדרכו לארץ ישראל כדי להכין את הקרקע לעליית המשפחה כולה.

מרגוט, חיים ורותי עזבו את קלן קצת אחר כך, לאחר שקיבלו רישיון עלייה בשנת 1939, ארזו את כל תכולת הבית ושלחו בליפט לארץ ישראל.

בשנת 1940 הגיעו כנראה לארץ, ושכרו בית בכפר מל"ל. מרגוט יוסף למדה צילום עוד בגרמניה, ייתכן ולימדה את ארתור את מלאכת הצילום ולאחר שהגיעו פתחו חנות צילום ברמתים. באוספי ארכיון הכפר ובאוספי המשפחות, זוהו תמונות שצולמו כבר בתחילת שנות הארבעים בהם תמונות מימי ספורט, אירועים חשובים, תמונות מגן הילדים, חוג הדרמה, וכן תמונות פרטיות משפחתיות.

גן הילדים בבית רבקה, 1943, אוסף ארכיון רמות השבים

ארתור ומרגוט הפיקו סדרת גלויות המתארות את רמות השבים בתמונות אופייניות כמו תמונת בריכת השחייה, בית העם, בית רבקה, הלולים, הסילו ועוד, חלק ניכר מהן יוצג בתערוכה.

גלויה: "אחד הלולים", באדיבות רונית ורד (גוטשלק)

גלויה: "בריכת שחייה", אוסף ארכיון רמות השבים

בשנת 1947 רכשה משפחת יוסף את בית ברנדס (מול בית מייזל, היום בית משפחת רק), אך לא הייתה שותפה בקואופרטיב אל על, ולא בנתה לול.

Copyright, A. M. Joseph, Ramot Hashavim.

הזכויות שמורות ל.א. מ. יוסף, רמות השבים.

בית משפחת יוסף, (ניצב בפניה הימנית של הפרדס), אוסף ארכיון רמות השבים

בין האירועים המתועדים גם טקס חנוכת צריף אהוד שהוקם לזכר בן הכפר אהוד קרון, ממקימי סניף תנועת 'המחנות העולים' בכפר, שנפל במלחמת העצמאות.

חנוכת צריף אהוד, תחילת שנות ה-50, אוסף ארכיון רמות השבים

חיים יוסף התחתן עם זהבה שאותה הכיר בבית פיינסטון והקים בית בכפר חיטים. הוא נפטר בשנת 1961, בהיותו בן 33 בלבד. ילדי רמות השבים של אותה תקופה זוכרים יותר את רותי, שהייתה ספורטאית, ומקובלת בחברה. באמצע שנות החמישים, לאחר שקיבלו שילומים, חזרו ארתור,

מרגוט ורותי לגרמניה. הבית נותר שנים רבות סגור על כל תכולתו. רותי שנסעה עם הוריה לגרמניה, נשלחה ללמוד באנגליה, שם הכירה מרצה אמריקאי שאיתו הקימה בית בארצות הברית.

מעט המידע על משפחת יוסף באירופה הגיע מגרמניה. ארתור יוסף התפרסם כמבקר ספרות ותרבות, הייתה לו תוכנית ראיונות פופולארית ברדיו המקומי באכן (Aachen) והוא כתב שני ספרים. לימים היה במקום שיטפון ששטף את ארכיון העיר, בעקבות כך הגיעה עיתונאית לרמות השבים, יצרה קשר עם יונה רוזנוב, וסיפרה את קורות המשפחה. ארתור יוסף נפטר בסוף שנת 1983, מעט אחריו נפטרה גם מרגוט.

התערוכה אשר תיפתח לקראת ראש השנה ביום שישי ב- 11.9.2020, מתמקדת השנה בצילומי משפחת יוסף המתעדים את רמות השבים במשך למעלה מעשור ופותחים בפנינו צוהר לסיפורים ההיסטוריים בחיי הכפר והאנשים. בין התמונות המוצגות ביקור חיים ויצמן, חגיגות העשור, הנחת אבן הפינה לבית רבקה (גן הילדים שלנו), תמונות מחוג הדרמה ותמונות נופי הכפר של פעם.

מקורות:

שיחות שערכה איריס מורג עם יונה רוזנוב (2012), מרים ליוור (2013)
 ראיון של איריס מורג עם אלמנתו של חיים יוסף בכפר חיטים (2015)
 חיבור של חיים יוסף, בהיותו בן 12, לאחר עליית המשפחה לארץ ישראל, 1940
 שיחה של איריס מורג עם פנינה צדוק, נינתו של ארתור, בת נכדתו ליאורה (2020).

קריאה נוספת לקהל התושבים:

מי שמעוניין לקבל את תמונת משפחתו מתערוכת המכוניות שזה עתה ירדה, מוזמן ליצור איתנו קשר!

אחרי אות...

רפאל (קופי) לכנר, 20.5.1930 – 29.6.2020

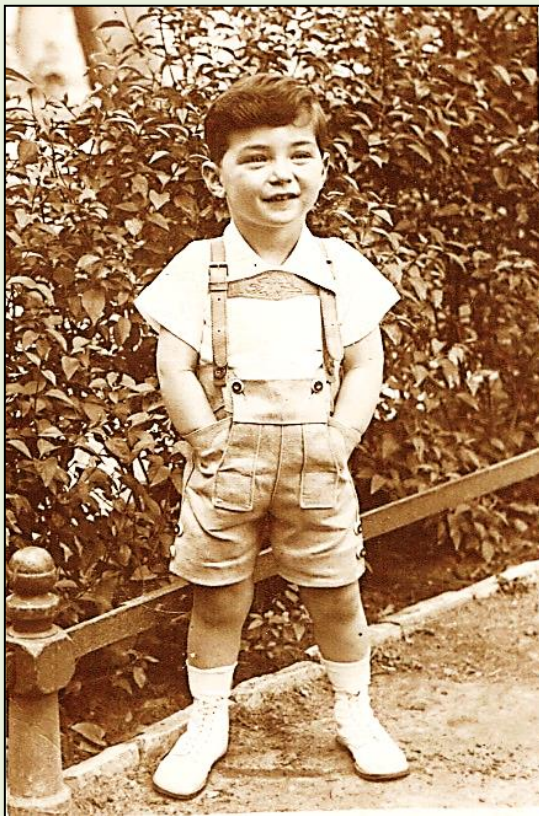
נולד בברלין, בגיל שלוש יצא עם הוריו אלזה ואדלברט למסע דרך שוויצריה ואיטליה לארץ ישראל. בשנת 1934 חנך עם הוריו, שנמנו עם המייסדים, את ביתם ואת הלול ברמות השבים, ברחוב הכרם.

בהספד לאחיו תאר גבי לכנר זיכרון ראשון: גיל שלוש, בית חולים השרון פתח תקווה. אמא אלזה ואנוכי באים לבקר את קופי. תחת עץ פיקוס ענף בחצר בית החולים מחכה אחי הגיבור, שחזר פצוע מהמלחמה. רגל אחת מגובסת, ראשו עטוף תחבושת בוחקת לבן—איזה וואווו!! לימים סופר לי שחטף רסיסי רימון בהגנה על הר כנען מעל לצפת.

רפאל (קופי) לכנר
מאתר בית קשת

דרכו של קופי לאירוע זה מתחילה ברמות השבים, בביה"ס אהרונוביץ' בכפר מל"ל ובפעילות להקמת סניף תנועת 'המחנות העולים' בכפר, יחד עם חברו אהוד קרון. שנת תשי"ח הייתה שנת הלימודים האחרונה של

בני ובנות המחזור של קופי. תנועת 'המחנות העולים' יצאה בקריאה לחבריה לקצר את הלימודים ולהתגייס לפלמ"ח. ואכן, חברי התנועה העובדים, כמו קופי, שלא נמנו עם התלמידים, התגייסו כבר בפברואר 1948 להכשרה מגויסת בקיבוץ חולתה, ולקחו חלק בקרבות בגליל לפני הקמת המדינה. חבריהם הלומדים הקדימו את בחינות הבגרות לאפריל 1948, ובמאי התאחדו כולם בהר כנען, ולקחו חלק בקרבות לכיבוש צפת, שבהם נפצע קופי.

הכשרת חולתה 1948 הייתה הכשרת הפלמ"ח האחרונה שגויסה ועם שחרורה בתום המלחמה, הצטרפה לקיבוץ בית קשת. קופי עשה מסלול שונה משל חבריו להכשרה. לאחר החלמתו הוא יצא להדרכה בתנועת 'המחנות העולים' והצטרף רק בשנת 1950 לחבריו בקיבוץ. המסלול של חניכות בתנועה ויציאה להגשמה בקיבוץ, היה מסלולם גם של אחרים מבני רמות השבים ובנותיה, אבל רובם חזרו לאחר זמן לכפר הולדתם, קופי נשאר כל חייו נאמן למסגרת שבחר בה בנעוריו.

קופי בילדותו

רפאל וגבריאל, שנות החמישים

רפאל וגבריאל, שנות החמישים

זיכרון נוסף של גבי, הפעם בקיבוץ:

גיל שש - קופי כבר חבר בית קשת. משפחת לכנר "הענקית" הולכת לחגוג "לגביליין" את יום הולדתו השישי. אותי שלחו עם ה"גיי.אמ.סי."
של אגד לקיבוץ כבר ביום שישי. אמרו לי שאמא אלוה ואבא עדי יגיעו לקיבוץ בשבת בבוקר.
יום שבת, 0200 אמצע הלילה, קופי מעיר אותי ואני, ממש לא בא לי להתעורר. אחי מבטיח לי "הפתעה". יוצאים לטיול הוא מנסה לשכנע,

אני מציץ מבין הריסים המבקשים להיסגר ורואה את האקדח התחוב בצידי מכנסיו הקצרים שהכיסים מבצבצים מתחת לקפלים, זה כבר היה משכנע. אני שואל הטיול לאן? התשובה עולים לתבור!!

הדרך הייתה סיוט בלתי נשכח. פה ושם סירבתי להמשיך, קיטרתי, יללתי – לא עזר... ועם שחר עמדנו בפתח הכנסייה היוונית ואפילו נתנו לנו להציץ פנימה. במגרש החניה הראשי כבר חיכתה "ההילמן" המצוקמקת והשחורה של משפחת קיבא ...

את הדרך חזרה עשינו חמישה וחצי נוסעים בתוך ההילמן המקרטעת ומחניקה כתוספת לחוויה הלילית הבלתי נשכחת של יום הולדתו השישי - טראומה לכל החיים. אך אלה בדיוק הזיכרונות שהפכו את אחי לגיבור האולטימטיבי של ילדותי!!

גבי על חייו של קופי בבית קשת:

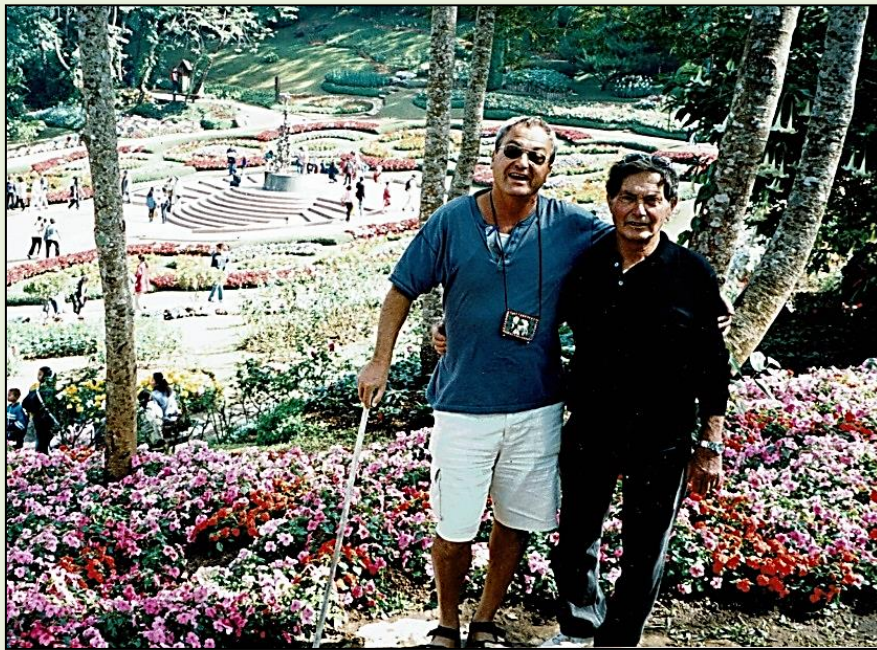
במסגרת החברה החופשית בקבוץ הוא מצוות לדירת רווקים אקות קטנטונת. בדירה גרה רביעייה הכוללת את עטרה, צפרה, רפי וקופי,

לכו תדעו מה הלך שם, מה שבטוח שבסוף הוא הלך משם, אבל עם עטרה!

ככה באו לעולם איילת, עודד ורון – עד שקופי הפסיק לעשן

ובאה סוקי!—ובאו עדן ושגב ובתוך כל אלה, קופי שולט ביד רמה ברפת אחר כך בבקר אחר כך במזכירות פנים, אחר כך באמריקה אחר כך בבניין ובתחזוקה ולבסוף במסגרייה של המפעל.

באתר בית קשת הוסיפו - ריכוז עבודה, סידור עבודה, חבר בוועדה משקית, ועדת עבודה, ועדת תרבות, ועדת חברים, ועוד...

האחים בבגרותם, שוב מטיילים יחד

קופי האריך ימים, אך בשנותיו האחרונות סבל מאוד ממחלתו.

דברי הסיום בהספד :

מעבר לכל התחושות שלי, של כולנו, כדאי להאיר כמה תכונות של אחי, הבעל, האבא והסבא קופי.

איש אוהב אדם באשר הוא, חף מכל מניירות של פוזה והתנשאות, אהב חברים וחברים אהבו אותו, איש עם נתינה כמעט אין סופית קופי היה מעל לכל "מענטש" אמיתי.

מקורות :

- הספד של גבי לכנר : "מיר איז גוט - איך בין א יתום" בתרגום מיידיש 'אשרי - יתום אני'.
- אתר בית קשת במרשתת
- סרט 'הכשרת חולתה 1948' – באדיבות בית הפלמ"ח.
- התמונות (למעט הראשונה), באדיבות גבי לכנר.

נופי רמות השבים רה להר

אקטיבטוס בקצה רחוב האקטיבטוס

הצטרפו לקבוצת הוואטסאפ לתושבים

קישור להצטרפות <<

<https://chat.whatsapp.com/GTNg7btflsS7o0pxVHeEDW>

הקבוצה סגורה לתושבי רמות השבים בלבד
לצורך קבלת הודעות ופרסומים מטעם הוועד והמועצה

רק מנהלי הקבוצה יוכלו לשלוח הודעות.
אין אפשרות להגיב בפורום רחב.

